

[Bernhard Baunsgaard]

højelse af indtægtsgrænserne for opnåelse af fri proces og for retshjælp.

Socialdemokratiet har sat forslaget om en regulering i forhold til lønudviklingen, og det er nok rigtigt at gøre det. Der henvises i bemærkningerne til, at så stor en del som ca. 70 pct. af befolkningen i 1979 formentlig opfyldte betingelserne for at få fri proces og adgang til retshjælp. Når vi til sin tid skal til at behandle forslaget fra ministeren, skal vi nok stadig væk tilstræbe, at en så stor del af befolkningen har ret til at få fri proces for at klare deres sager.

Det var vedrørende punkt 1. Så er der punkt 2, om man skal se bort fra husstandsindkomsten og alene se på ansøgerens egen indkomst. Jeg vil godt overveje det, men på forhånd må jeg sige, at vi jo da i de fleste tilfælde stadig væk regner med, at familien er den enhed, som vi bygger på. Jeg tænker her på de regler, der gælder f.eks. for en række betalinger for sociale ydelser, hjemme-hjælp og andet.

Vedrørende punkt 3, om at forhøje vederlaget til nævninge og domsmænd, synes jeg også, det er rimeligt, ligesom det er godt, som Socialdemokratiet har foreslået, at man skal overveje forhøjelse af vederlagene til advokathjælp, forslagens punkt 4.

Og som den allersidste bemærkning vil jeg bare sige, at jeg synes, det er godt, forslaget er kommet frem, så ministeren er klar over, at han roligt kan komme med et forslag. Han er på forhånd sikret et flertal i Folketinget.

Tinning (VS):

Ja, det er selvfølgelig udmærket, at beslutningsforslaget er kommet frem, men det er samtidig jo også dybt beklageligt, at det har været nødvendigt. Som hr. Leif Hermann var inde på, har det udvalg siddet og fedtet siden 1981, og det er helt igennem uforklarligt, hvorfor det skal tage disse seks år at få lavet nogle så simple justeringer, som der her er tale om. Og til trods for justitsministerens meget omhyggelige og meget lange tale fremkom der jo heller ikke noget, der bare kunne minde om et argument for den meget lange periode. Det er skandaløst, men det er der selvfølgelig ikke noget at gøre noget ved nu.

Vi støtter forslaget, det overrasker formentlig ikke nogen, og vi støtter alle forslagens fire punkter. Justitsministeren nævnte, at

forslaget for så vidt var overflødigt, fordi man jo alligevel ville lave noget, der lignede. Men justitsministeren fik så også sagt, at hvis man skulle til at inddrage punkt 2, skulle man overveje sagerne nøje, og når man ser, hvad det foreløbig har taget 6 år ikke at få lavet, så løber det jo én koldt ned ad ryggen ved tanken om, hvor lang tid det vil tage at begynde at overveje sagerne nøje. Fru Birthe Rønn Hornbech gav et eksempel på sin kreative fantasi. Hun havde fundet ud af et eller andet fudlstændig forrygende eksempel, som ville illustrere det urimelige ved sådan en ordning.

Jeg er enig i, som også forslagsstillerne gør opmærksom på, at det faktisk er sådan, at vi her i landet i stigende grad betragter mennesker som enkeltstående individer og forsøger at komme bort fra, at fordi man er gift eller bor sammen med en eller anden, så skal man i økonomiske spørgsmål slås sammen til en eller anden sammenhængende klump eller sammenhængende størrelse.

Vi synes, det er udmærket, at vægten lægges på ansøgerens egen indkomst i stedet for husstandens, men jeg vil da også godt sige, at hvis det betyder, at der skal 6-7 års fornyet udvalgsarbejde til, så vil vi anbefale, at man forhøjer disse sats, og så må man eventuelt gøre det andet i anden omgang. Jeg forstod også, at hr. Bernhard Baunsgaard ville til at overveje det, og så kan der jo også gå et stykke tid.

Ole Espersen (S):

Ministerens ved naturligvis, at vi er mange her i Folketinget, der i adskillige år har interesseret os stærkt for principperne omkring fri proces og retshjælp og også for vederlæggelse til lægdommere.

Det er ikke første gang, vi rejser spørgsmålet. Det er nu gjort endnu en gang, her med udtryk for endnu større utålmodighed end tidligere.

Man kan også roligt sige, at det er – og det blev sagt allerede af SFs ordfører – et meget, meget beskedent forslag. Jeg tror ikke, der er noget område inden for lovgivningen, hvor indtægtsgrænser af social karakter har stået uændret i 10 år. I 10 år er der intet som helst sket inden for fri proces-området. Jeg tror ikke, ministeren kan nævne et eneste eksempel, hvor noget lignende har været til-